

Philosophia Perennis

Marin Mihalache

Ne întorceam cu toții osteniți
Din întâiul nostru pelerinaj
La peșterile din munții Libanului
Unde încă mai trăiau tainic
Anticarii înțelepți ai pustiei.

Plecasem de tineri după hrisoave,
Hieroglife, palimpseste rare,
Cărți de înțelepciune divină
Mitopoetică, profetică, sacră
Scroluri ascunse în inima muntelui
În amfore de vin și untdelemn.

Asini duceau în spate desagii
Plini până la gât cu pită și apă
Și hrisoave galbene și ruginite,
Scrisori consulare parafate
Cu sigiliu de ceară topită.

Harta cerului ne arăta calea
După steaua cea dintâi răsărită
Între coarnele lunii orientale
Printre craterele de var și de cretă
Ale regatului divin al Capadociei.

Și dintre ruine se ridicau
La răspântii troițele îngerești,
Aripi deschise, răstignite pe cruci
Așteptând demult să-și ia zborul.

Câte o adiere ușoară de vânt
Cerneă prin ciururile soarelui
Dunele fierbinți de nisip mișcător
Colinele de aur ale deșertului.

Peregrinii, visătorii, căutătorii
De hrisoave vechi, palimpseste
Încrustau adânc pe răbojuri
Numărul zilelor, al anilor trecuți
De când se porniseră la drum
După comori de înțelepciune
Ascunse de sfinți și de profeți
În pivnițele secrete ale pustiei.

Pietrele drumului se sfărâmau
Nori de praf și pulbere se ridicau
În urma copitelor împleticite
Ale asinilor, saci de cânepă pritocită
În smârcuri, câlți tăbăciți de soare,
Singurii care știau însă că mai aveam
Vreme multă de rătăcit prin pustie.
Asinii doar, cei îndelung răbdători
Și îndărătnici, știau calea de întoarcere.

Degeaba a bătut Valaam biata asină
Când clarvăzătoare s-a împotrivit
Nu o dată ci de trei ori la rând
Să meargă după voia stăpânului
Pe drumul greșit al pierzaniei.

Drept și înțelept însă, smerit și călare
Pe mânzul descătușat al asinei intrat-a
Domnul biruitor în cetatea cea sfântă.

Copyright © 2017 Marin Mihalache